

ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ସେଥ ଜନ୍ମ ହେଲା, ତୁବା କହିଲେ, ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ହେବଲଙ୍କ ମାନରେ ଏକ ପୁତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ଶେଷ ଏକ ଧାର୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ, ଯିଏ ସର୍ବମୋଟ ୯୧୨ ବର୍ଷ ଜୀବିତ ରହିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଅନେକ ସନ୍ତାନ ସନ୍ତତି ଥିଲେ ।

... ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଶୁ ଏବଂ ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ । ପୃଥିବୀରେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ନିର୍ମାଣ କରିବା ଶକ୍ତି ସମ୍ପାଦନ ଅନୁତପ କରି ମନରେ ଦୁଃଖିତ ହେଲେ । ମାତ୍ର ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ସମ୍ପାଦନକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲେ ।

ନୋହୁ ତାଙ୍କରି ତିନି ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଷର ଆକାଙ୍କାରୀ ହେବା ଶିଖାଇଲେ । ଆଉ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବରେ ପରମେଶ୍ୱର ନୋହୁଙ୍କୁ ବ୍ୟବହାର କରିବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କଲେ ।

ଆମ୍ଭେମାନେ ମନକାର୍ଯ୍ୟ କରିଥୁଛୁ ତାହା ଭଗ୍ନ କାମନା, ଆଉ ତାହାକୁ ଭଗ୍ନ କହୁଛି ପାପ । ଆଉ ପାପର ବେତନ ହେଉଛି ମୃତ୍ୟୁ ।

ଭଗ୍ନ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ପ୍ରେମକଲେ ଯେ, ଆପଣା ଅଦ୍ୱିତୀୟ ପୁତ୍ର ଯାଗୁଙ୍କୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପାପ ସମାପ୍ତ କୁଣ୍ଡ ଉପରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବାକୁ ପଠାଇଲେ । ଯାଗୁ ପୁନର୍ବାର ଜୀବନ କୁ ଫେରିଲେ, ଆଉ ସେ ସ୍ୱର୍ଗ ଆରୋହଣ କଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱର ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପାପସମା କରି ପାରିବେ ।

ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ପାପରୁ ଫେରିବାକୁ ଚାହୁଁ, ତେବେ ଏହା ଭଗ୍ନଙ୍କୁ କୁହନ୍ତୁ: ପିୟର ଭଗ୍ନର ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଯାଗୁଙ୍କୁ ମୋ ନିମନ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କଲେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ଜୀବିତ ଅଟନ୍ତି । ଦୟାକରି ମୋର ପାପସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ଏବଂ ମୋ ଜୀବନକୁ ଆସ, ତତ୍ପରା ବର୍ତ୍ତମାନ ଠାରୁ ମୁଁ ଏକ ନୂତନ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ତୁମ୍ଭାରେ ନିରଜାଳ ଶାୟୀ ହେବି । ତୁମ୍ଭର ସନ୍ତାନ ହୋଇ ତୁମ୍ଭାରେ ବାସକରିବା ପାଇଁ ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ । ଆମେନ, (ଯୋହାନ ୩:୧୬)

ବାଇବଲ୍ ଅଧ୍ୟାୟନ କରନ୍ତୁ ଆଉ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ଭଗ୍ନଙ୍କ ସହିତ କଥାବକାସ କରନ୍ତୁ ।

ଏହି ପୃଥିବୀର ଗୋଟିଏ ବଂଶ ଅନ୍ୟ ଏକ ବଂଶର ଅନୁକରଣ କଲେ ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟର ଦୁଃଖ ଅତିଶୟ ବଢ଼ିଗଲା । ଅନ୍ତିମରେ ମାନବ ଜାତିକୁ ବିନଷ୍ଟ କରିବାକୁ ପରମେଶ୍ୱର ନିଶ୍ଚିତ କଲେ । ପୁଣି ...

ଆଉ ନୋହୁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ଶେଥର ବଂଶାବଳୀ, ନୋହୁ ଏକ ଧାର୍ମିକ ଓ ମାଧୁ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଗମନାଗମନ କଲେ ।

ମନୁଷ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଦୁଃଖର ଆରମ୍ଭ ବାଇବଲ୍, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରୁ ଏକ କହାଣୀ ରୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରାଯାଇଅଛି

ଆଦିପୁସ୍ତକ ୩-୭

"ତୁମ୍ଭ ପ୍ରବେଶର ଶକ୍ତ ଆଲୋକ ପ୍ରଦାନ କରିବ ।" ଗାନ୍ତଃ-ହିତା ୧୧୯ : ୧୩୦

ଓଡ଼ିଆ Oriya

ଲେଖକ Edward Hughes
 ଦୁଃଖୀ Byron Unger; Lazarus
 ଅନୁବାଦକ Prasanta Bhuyan
 ଉତ୍ସାହକ M. Maillot; Tammy S.

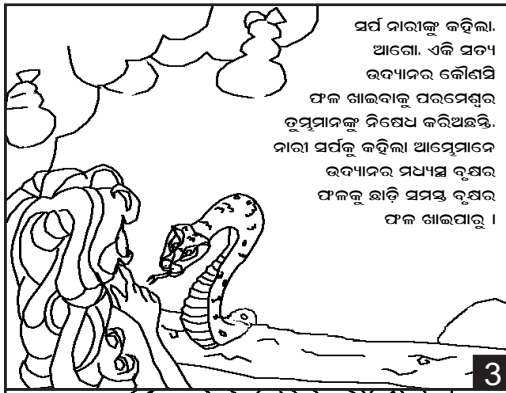
କାହାଣୀ ୨୦ ରୁ ୨

M1914.org

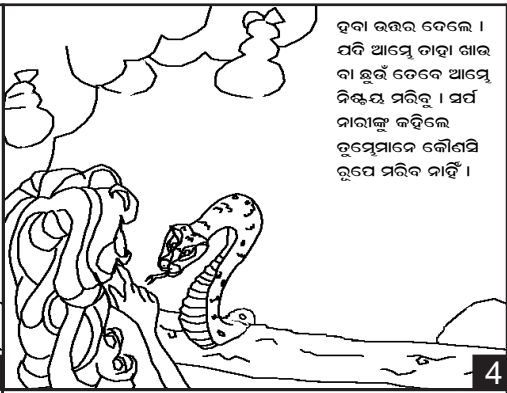
Bible for Children, PO Box 3, Winnipeg MB R3C 2G1 Canada

ଅନୁମତି ଗୁଡ଼: ଏଠାରେ ଥିବା ସବୁ କାହାଣୀର ଅଧିକାର ନକଲ୍ ଅବା ଗୁଣ୍ଠି କରିବାକୁ ଆଗୁଣୀଙ୍କର ଅଧିକାର ଅଛି. ଯେଉଁ ଗୁଣ୍ଠି ଆଗୁଣୀ ଏହାକୁ ବିକ୍ରୀ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

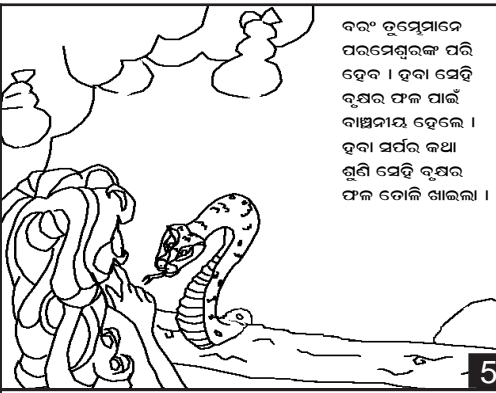

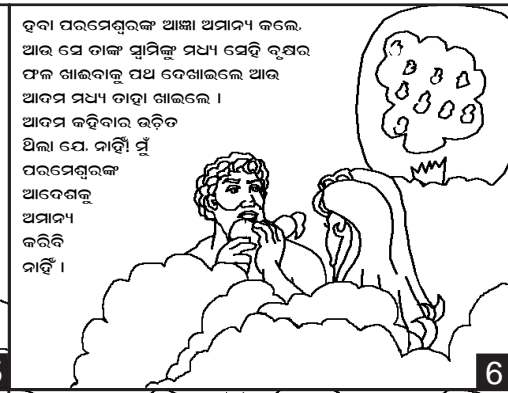
ସର୍ପ ନାରୀଙ୍କୁ କହିଲା, ଆଗୋ, ଏକି ସତ୍ୟ ରବ୍ୟାନର କୌଣସି ଫଳ ଖାଇବାକୁ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିଷେଧ କରିଅଛନ୍ତି, ନାରୀ ସର୍ପକୁ କହିଲା ଆମ୍ଭେମାନେ ରବ୍ୟାନର ମଧ୍ୟାସ୍ତ ବୃକ୍ଷର ଫଳକୁ ଛାଡ଼ି ସମସ୍ତ ବୃକ୍ଷର ଫଳ ଖାଇପାରୁ ।

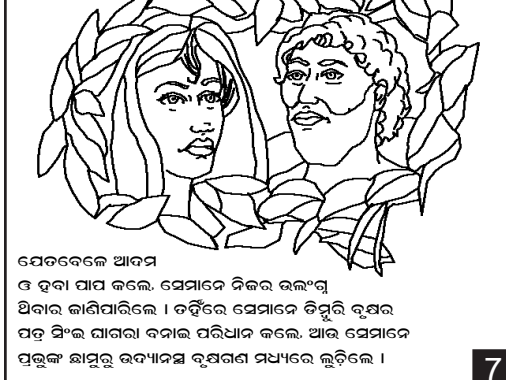
ତୁବା ଭଉର ଦେଲେ । ଯଦି ଆମ୍ଭେ ତାହା ଖାଇବା ଛାଡ଼ି ଦେବା ଆମ୍ଭେ ନିଃଶ୍ଵସ ମରିବୁ । ସର୍ପ ନାରୀଙ୍କୁ କହିଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କୌଣସି ରୂପେ ମରିବ ନାହିଁ ।

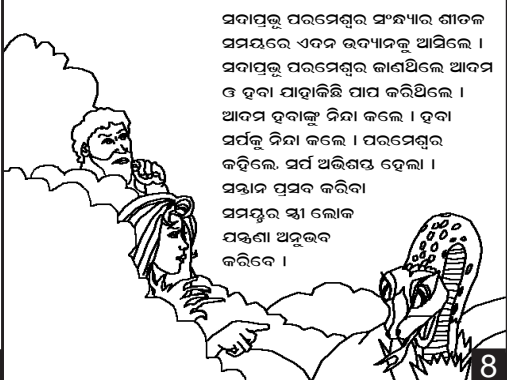
ବରଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପରି ହେବ । ତୁବା ସେହି ବୃକ୍ଷର ଫଳ ଫାଇଁ ବାଞ୍ଛନୀୟ ହେଲେ । ତୁବା ସର୍ପର କଥା ଶୁଣି ସେହି ବୃକ୍ଷର ଫଳ ଚୋରି ଖାଇଲ ।

ତୁବା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଅମାନ୍ୟ କଲେ, ଆଉ ସେ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେହି ବୃକ୍ଷର ଫଳ ଖାଇବାକୁ ପଥ ଦେଖାଇଲେ, ଆଉ ଆଦମ ମଧ୍ୟ ତାହା ଖାଇଲେ । ଆଦମ କହିବାର ଉଚିତ ଥିଲା ଯେ, ନାହିଁ, ମୁଁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଅମାନ୍ୟ କରିବି ନାହିଁ ।

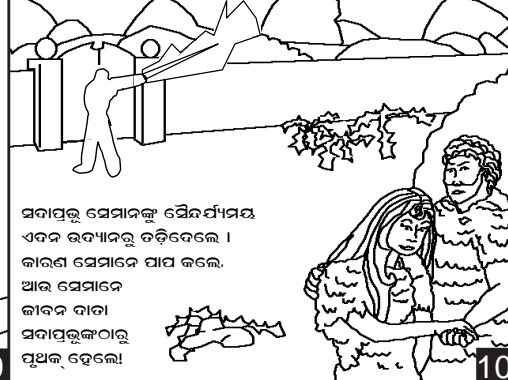
ଯେତେବେଳେ ଆଦମ ଓ ତୁବା ପାପ କଲେ, ସେମାନେ ନିଜର ରଙ୍ଗ ଥିବାର ଜାଣିପାରିଲେ । ତହିଁରେ ସେମାନେ ତିନୁରି ବୃକ୍ଷର ପତ୍ର ସିଂଲ ଘାଗରା ବନାଇ ପରିଧାନ କଲେ, ଆଉ ସେମାନେ ପୁରୁଷ ଛାମୁରୁ ରବ୍ୟାନସ୍ତ ବୃକ୍ଷଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଲୁଚିଲେ ।

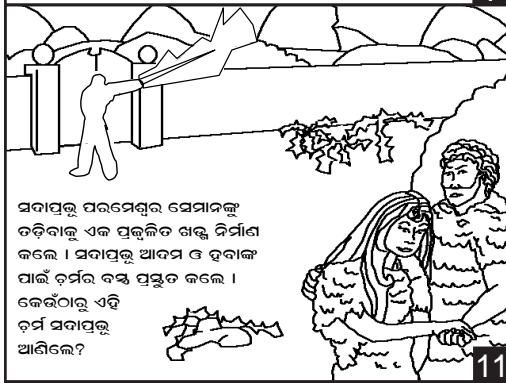
ସଦାପୁରୁ ପରମେଶ୍ଵର ସଂକ୍ୟାର ଗାତକ ସମୟରେ ଏବନ ରବ୍ୟାନକୁ ଆସିଲେ । ସଦାପୁରୁ ପରମେଶ୍ଵର ଜାଣିଥିଲେ ଆଦମ ଓ ତୁବା ଯାହାକିଛି ପାପ କରିଥିଲେ । ଆଦମ ତୁବାଙ୍କୁ ନିନ୍ଦା କଲେ । ତୁବା ସର୍ପକୁ ନିନ୍ଦା କଲେ । ପରମେଶ୍ଵର କହିଲେ, ସର୍ପ ଅଭିଶପ୍ତ ହେଲା । ସନ୍ତାନ ପୁସ୍ରବ କରିବା ସମୟର ଝା ଲୋକ ଯହଣ ଅନୁଭବ କରିବେ ।

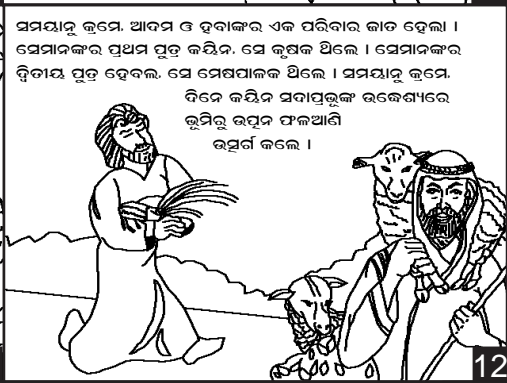
ଆଦମ, ପାପ କରିଥିବା ସଦାପୁରୁ ପରମେଶ୍ଵର କଣ୍ଠା ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ କଣ୍ଠକମୟ ଉଦ୍ଭିଦ ସହିତ ପୃଥିବୀକୁ ଅଭିଶପ୍ତ କଲେ । ତୁମ୍ଭେ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରି ମୁଖର ଝାଳ ବୁଢ଼ାଇଲେ ହେଁ ଦୈନିକ ଆହାର ପାଇବ ।

ସଦାପୁରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସୈନ୍ଦର୍ଯ୍ୟମୟ ଏବନ ରବ୍ୟାନକୁ ଚାହିଁଦେଲେ । କାରଣ ସେମାନେ ପାପ କଲେ, ଆଉ ସେମାନେ କାବନ ବାଟା ସଦାପୁରୁଙ୍କଠାରୁ ପୁଥକ ହେଲେ!

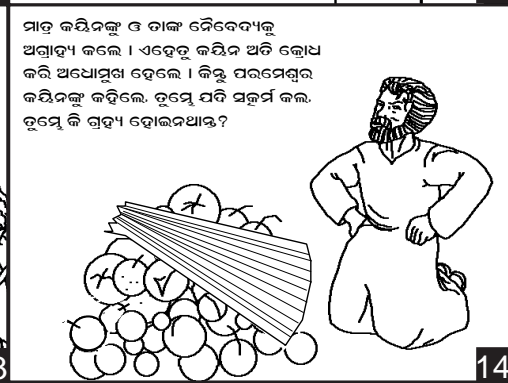
ସଦାପୁରୁ ପରମେଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କୁ ଚାହିଁବାକୁ ଏକ ପ୍ରକଳିତ ଖଣ୍ଡ ନିର୍ମାଣ କଲେ । ସଦାପୁରୁ ଆଦମ ଓ ତୁବାଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁର୍ଗର ବନ୍ଧ ପୁସ୍ରତ କଲେ । କେଉଁଠାରୁ ଏହି ଦୁର୍ଗ ସଦାପୁରୁ ଆଣିଲେ?

ସମୟାନୁ କ୍ରମେ, ଆଦମ ଓ ତୁବାଙ୍କର ଏକ ପରିବାର ଜାତ ହେଲା । ସେମାନଙ୍କର ପୁଅମ ପୁତ୍ର କହିନ, ସେ କୃଷକ ଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କର ଦ୍ଵିତୀୟ ପୁତ୍ର ହେବଲ, ସେ ମେଷପାଳକ ଥିଲେ । ସମୟାନୁ କ୍ରମେ, ଦିନେ କହିନ ସଦାପୁରୁଙ୍କ ରକ୍ଷେଣ୍ୟରେ ଲୁମ୍ପିରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଫଳଆଣି ଉତ୍ତର କଲେ ।

ପୁଣି ହେବଲ ମଧ୍ୟ ନିଜ ପଲର ପୁଅମଜାତ କେତେକ ମେଷ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମେଦ ଉତ୍ତର କଲେ । ସଦାପୁରୁ ହେବଲ ଓ ତାଙ୍କ ଦୈବେଦ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ ।

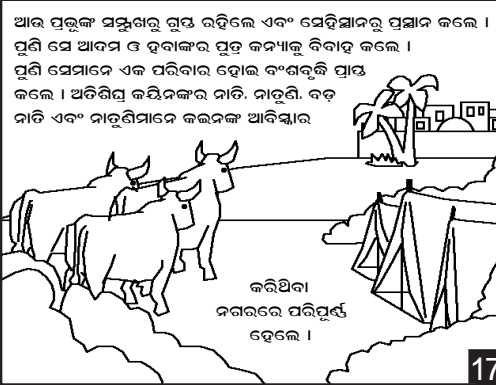
ମାତ୍ର କହିନଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କ ଦୈବେଦ୍ୟକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କଲେ । ଏହେତୁ କହିନ ଅତି କ୍ରୋଧ କରି ଅଧୋମୁଖ ହେଲେ । କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ଵର କହିନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ସକ୍ରମ କଲ, ତୁମ୍ଭେ କି ଗ୍ରହ୍ୟ ହୋଇନଥାବ?

କହିନଙ୍କର କ୍ରୋଧ ଗତ ହେଲାନାହିଁ । କିଛି ସମୟ ପରେ, ସେମାନେ ସେତେରେ ଥିବା ବେଳେ କହିନ ଆପଣା ଭାଇ ହେବଲଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରି ବଧ କଲା !

ସଦାପୁରୁ ପରମେଶ୍ଵର କହିନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭ ଭାଇ ହେବଲ କେଉଁଠାରେ ସେ କହିଲେ, ମୁଁ ଜାଣେ ନାହିଁ, କହିନ ମିଥ୍ୟା କହିଲେ । ମୁଁ କ'ଣ ମୋ ଭାଇର ରକ୍ଷକ ଆଉ ପରମେଶ୍ଵର କହିନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର କୃଷିକର୍ମର ଦକ୍ଷତା ହରଣ କରି ଦଣ୍ଡ ପୃଥିବୀରେ ତୁମ୍ଭେ ପୃଥିବୀରେ ପଳାତକ ଓ ଭ୍ରମଣକାରୀ ହେବ ।

ଆଉ ପୁରୁଷ ସମ୍ଭ୍ରମରୁ ଗୁପ୍ତ ରହିଲେ ଏବଂ ସେହିସ୍ଥାନରୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲେ । ପୁଣି ସେ ଆଦମ ଓ ତୁବାଙ୍କର ପୁତ୍ର କନ୍ୟାକୁ ବିବାହ କଲେ । ପୁଣି ସେମାନେ ଏକ ପରିବାର ହୋଇ ବଂଶବୃଦ୍ଧି ପାତ୍ର କଲେ । ଅତିଶୀଘ୍ର କହିନଙ୍କର ନାତି, ନାତୁଣି, ବଡ଼ ନାତି ଏବଂ ନାତୁଣିମାନେ କଲନଙ୍କ ଆବିଷ୍କାର

କରିପ୍ରଥ୍ୟରେ, ଆଦମ ଏବଂ ତୁବାର ପରିବାର ବହୁଶୀଘ୍ର ବୃଦ୍ଧିପାତ୍ର ହେଲା । ସେହି ସମୟର ଲୋକମାନେ ଆଧିକାର ଲୋକମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅନେକ ବର୍ଷ ଧରି ଜୀବିତ ରହି ପାରୁଥିଲେ ।